Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

19. juli 2012*

»Fritagelse for toldafgifter og moms på indførte varer — brændstof, der er indeholdt i landmotorkøretøjers normale tanke — begrebet »motorkøretøj« — lokomotiver — vejtransport og jernbanetransport — ligebehandlingsprincippet — princippet om neutralitet«

I sag C-250/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Litauen) ved afgørelse af 17. maj 2011, indgået til Domstolen den 20. maj 2011, i sagen:

Lietuvos geležinkeliai AB

mod

Vilniaus teritorinė muitinė,

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne A. Prechal, K. Schiemann (refererende dommer), C. Toader og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 26. april 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Lietuvos geležinkeliai AB ved advokatai J. Sakalauskas og K. Švirinas

— Vilniaus teritorinė muitinė ved L. Markevičienė, som befuldmægtiget

— Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ved A. Šipavičius, som befuldmægtiget

— den litauiske regering ved D. Kriaučiūnas og D. Stepanienė, som befuldmægtigede

* Processprog: litauisk.

— den græske regering ved G. Papadaki og I. Bakopoulos, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved A. Steiblytė og C. Soulay, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af:

— artikel 112, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1315/88 af 3. maj 1988 (EFT L 123, s. 2, herefter »forordning nr. 918/83«)

— artikel 107, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EUT L 324, s. 23)

— artikel 82, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EFT L 105, s. 38), som ændret ved Rådets direktiv 88/331/EØF af 13. juni 1988 (EFT L 151, s. 79, herefter »direktiv 83/181«), og

— artikel 84, stk. 1, litra a) i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292, s. 5).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Lietuvos geležinkeliai AB (litauisk jernbaneaktieselskab, herefter »LG«) og Vilniaus teritorinė muitinė (toldmyndighed i Vilnius) vedrørende ekstraopkrævning af punktafgift og merværdiafgift (herefter »moms«) samt en bøde, som denne myndighed har pålagt LG.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 112 i forordning nr. 918/83 er indeholdt i dennes afsnit XXVII med overskriften »Brændstof og smøremidler i motorkøretøjer og specialcontainere«.

4 Denne forordnings artikel 112, stk. 1, litra a), fastsætter, at der indrømmes fritagelse for importafgifter for brændstof i de normale tanke i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler, der bringes ind på Fællesskabets toldområde.

5 I henhold til nævnte forordnings artikel 112, stk. 2, litra a), forstås ved begrebet »erhvervskøretøj«:

»ethvert motorkøretøj (herunder trækkende køretøjer med eller uden påhængsvogne), som i medfør af konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til, mod eller uden vederlag,

— at befordre mere end ni personer, føreren iberegnet

— at transportere varer

samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport«.

6 I den bulgarske, spanske, tjekkiske, tyske, estiske, græske, engelske, franske, italienske, lettiske, litauiske, ungarske, maltesiske, polske, portugisiske, rumænske, slovakiske, slovenske og finske version af samme forordnings artikel 112, stk. 2, litra a), kvalificerer den i denne bestemmelse indeholdte definition det pågældende køretøj som et »vej«-køretøj, hvorimod en sådan kvalificering ikke foreligger i den danske, nederlandske og svenske version.

7 For så vidt angår brændstof i erhvervskøretøjers normale tanke kan medlemsstaterne i henhold til artikel 113 i forordning nr. 918/83 begrænse fritagelsen for importafgifter til 200 l pr. køretøj og pr. rejse.

8 Forordning nr. 918/83 blev ophævet med virkning fra den 1. januar 2010 og erstattet af forordning nr. 1186/2009. Dens artikel 107, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), samt artikel 108 har imidlertid med samme ordlyd – eller i visse sprogversioner med en i det væsentlige samme ordlyd – overtaget bestemmelserne i artikel 112, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), samt artikel 113 i forordning nr. 918/83.

9 Artikel 82 i direktiv 83/181 er indeholdt i sidstnævntes kapitel VI med overskriften »Brændstof og smøremidler i motorkøretøjer og i specialcontainere«.

10 Dette direktivs artikel 82, stk. 1, litra a), fastsætter med en ordlyd, som i det væsentlige er identisk med ordlyden af artikel 112, stk. 1, litra a), i forordning nr. 918/83, at der for brændstof i de normale tanke, herunder i erhvervskøretøjer, indrømmes fritagelse for moms ved indførsel.

11 Artikel 82, stk. 2, litra a), i direktiv 83/181 indeholder en definition af begrebet »erhvervskøretøj«, som i alle sprogversioner bortset fra den rumænske og svenske er identisk, eller i det væsentlige identisk, med den definition, der fremgår af artikel 112, stk. 2, litra a), i forordning nr. 918/83.

12 I den bulgarske, spanske, tjekkiske, tyske, estiske, græske, engelske, franske, italienske, lettiske, litauiske, ungarske, maltesiske, polske, portugisiske, slovakiske, slovenske, finske og svenske version af artikel 82, stk. 2, litra a), i direktiv 83/181 kvalificerer den i denne bestemmelse indeholdte definition det pågældende køretøj som et »vej«-køretøj, hvorimod en sådan kvalificering ikke foreligger i den danske, nederlandske og rumænske version.

13 For så vidt angår brændstof i erhvervskøretøjers normale tanke kan medlemsstaterne i henhold til artikel 83 i direktiv 83/181 begrænse fritagelsen for moms til 200 l pr. køretøj og pr. rejse.

14 Direktiv 83/181 blev ophævet med virkning fra den 30. november 2009 og erstattet af direktiv 2009/132. Sidstnævntes artikel 84, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), har imidlertid med samme ordlyd – eller i visse sprogversioner med en i det væsentlige samme ordlyd – overtaget bestemmelserne i artikel 82, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), i direktiv 83/181. Artikel 85 i direktiv 2009/132 indeholder i øvrigt bestemmelser, der i det væsentlige er identiske med bestemmelserne i artikel 83 i direktiv 83/181.

Litauisk ret

15 Artikel 40 i Republikken Litauens lov nr. IX-751 om merværdiafgift (Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas nr. IX-751, Žin., 2002, nr. 35-1271, 2002, nr. 40, 2002, nr. 46, 2002, nr. 48) med senere ændringer (Žin., 2004, nr. 17-505, herefter »momsloven«), der bærer overskriften »Særlige

tilfælde, hvor indførte varer fritages for importmoms«, fastsætter i stk. 1, nr. 21, at »brændstof og smøremidler i køretøjer, som er nødvendige for, at disse køretøjer kan anvendes«, indrømmes fritagelse for importmoms.

16 I punkt 18.1 i regeringsdekret nr. 438 af 16. april 2004 om fritagelse for merværdiafgift på indførte varer (dėl importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu, Žin., 2004, nr. 58-2048) præciseres det, at den i momslovens artikel 40, stk. 1, nr. 21, fastsatte fritagelse for importmoms finder anvendelse på brændstof, der er indeholdt:

»i de i producentens tekniske dokumentation angivne faste brændstoftanke i erhvervsmotorkøretøjer til vej og til befordring af passagerer eller transport af varer, herunder traktorer og andre trækkende køretøjer (herunder gasflasker installeret i et køretøj som en del af en gasinstallation), hvorfra dette brændstof injiceres direkte i køretøjets faste brændstofforsyningssystemer eller anvendes i kølesystemerne eller andre systemer«.

17 Artikel 41 i Republikken Litauens lov nr. IX-1987 om punktafgifter (Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas, Žin., 2004, nr. 26-802, herefter »punktafgiftsloven) med overskriften »Særlige tilfælde, hvor energiprodukter fritages for punktafgift«, bestemmer i stk. 1, nr. 8, at der indrømmes fritagelse for punktafgift for:

»energiprodukter i de i producentens tekniske dokumentation angivne faste brændstof- og motorolietanke i køretøjer, der indføres i Republikken Litauen, hvorfra dette brændstof eller denne olie injiceres direkte i køretøjets motors faste brændstofforsyningssystemer eller faste smøremiddelsystemer«.

18 Punktafgiftslovens artikel 41, stk. 2, bestemmer, at den fritagelsesordning og de begrænsninger, der er fastsat i denne artikels stk. 1, fastlægges af regeringen eller et af denne bemyndiget organ.

19 Nr. 12 i Regler for anvendelse af de i punktafgiftslovens artikel 41, stk. 1, nr. 3-8, fastsatte fritagelser, som er godkendt ved regeringsdekret nr. 821 af 4. juni 2002 (Žin., 2002, nr. 56-2264), bestemmer, at energiprodukter, som føres ind i Litauen, ikke pålægges punktafgift, »når de er indeholdt i de i producentens tekniske dokumentation angivne faste brændstoftanke i erhvervsmotorkøretøjer til vej og til befordring af passagerer eller transport af varer, herunder traktorer og andre trækkende køretøjer (herunder gasflasker installeret i et køretøj som en del af en gasinstallation), hvorfra disse energiprodukter injiceres direkte i køretøjets faste brændstofforsyningssystemer eller anvendes i kølesystemer eller andre systemer, blot disse energiprodukter anvendes i det samme køretøj som det, de blev indført i«.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

20 Til forsyning af sine lokomotiver købte LG i perioden mellem den 1. januar 2005 og den 30. april 2010 jævnligt dieselolie på jernbanestationerne i Nesterov og Sovetsk på Kaliningrad-enklavens (Rusland) område. Dette brændstof blev hældt op i lokomotivernes normale tanke og derefter i de nævnte tanke ført ind på Den Europæiske Unions toldområde, uden at der blev indgivet en toldangivelse herom.

21 De litauiske myndigheder havde meddelt LG, at selskabet var indrømmet fritagelse ved indførsel for så vidt angår det brændstof, der fra et tredjeland blev indført i lokomotivernes tanke. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toldmyndighed under Republikken Litauens finansministerium) havde faktisk i en skrivelse af 26. februar 2002 anført, at det ikke var nødvendigt, at brændstoffet i tankene på de lokomotiver, der krydsede Republikken Litauens grænser, blev deklareret særskilt, idet dette brændstof hverken skulle pålægges punktafgift eller importmoms.

22 Den 8. juni 2007 indgav LG i øvrigt en forespørgsel til Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (statens skattemyndighed under Republikken Litauens finansministerium), hvori denne myndighed blev anmodet om at præcisere, om lokomotiver i henhold til momsloven kunne sidestilles med vejmotorkøretøjer. I sit svar af 27. juni 2007 bekræftede denne myndighed, at lokomotiver var omfattet af de nævnte køretøjer.

23 I skrivelse af 14. november 2008 til Republikken Litauen anførte Europa-Kommissionen, at den var af den opfattelse, at lokomotiver ikke kan sidestilles med vejmotorkøretøjer, og at de fritagelser, som er fastsat i artikel 112 i forordning nr. 918/83 og i artikel 82 i direktiv 83/181, derfor ikke finder anvendelse på det indførte brændstof, der er indeholdt i lokomotivernes normale brændstoftanke.

24 Ved skrivelse af 20. november 2008 meddelte finansministeriet LG, at de i momsloven fastsatte fritagelser for importmoms ikke fandt anvendelse på lokomotiver. LG ophørte følgelig med at fylde sine lokomotivers brændstoftanke på russisk område. Ved skrivelse af 27. november 2009 meddelte nævnte ministerium LG, at dets administration ville inddrive de afgifter, der skyldtes for det brændstof, som var blevet transporteret i lokomotivernes normale brændstoftanke.

25 Efterfølgende foretog Vilniaus teritorinė muitinė en afgiftskontrol for perioden fra den 1. januar 2005 til den 30. april 2010 vedrørende det brændstof, der blev indført på Unionens toldområde i lokomotivernes normale brændstoftanke, og ved afgørelse nr. 0VM320138M meddelte toldmyndigheden den 16. december 2010 LG en berigtigelse på 28 860 895 LTL i punktafgift, importmoms og morarenter samt i bøde for manglende betaling af punktafgift og importmoms.

26 Den 6. januar 2011 påklagede LG denne afgørelse til toldmyndigheden under finansministeriet. Idet denne myndighed ikke udtalte sig inden for de i gældende lovgivning fastsatte frister, anlagde LG den 3. marts 2011 sag ved den forelæggende ret med påstand om annullation af nævnte afgørelse.

27 Den forelæggende ret har anført, at overskriften på forordning nr. 918/83, der indeholder de relevante bestemmelser, blot henviser til »motorkøretøjer [til brug på land]«, og at lokomotiver er omfattet af denne kategori. Den forelæggende ret tvivler på, at det er hensigtsmæssigt og retligt begrundet at anvende forskellige afgiftsordninger på forskellige kategorier af landkøretøjer. Ifølge denne ret skal det undersøges, om en differentieret afgiftsmæssig behandling af lokomotiver og vejkøretøjer kan begrundes med objektive kriterier, for så vidt som alle andre omhandlede forhold, nemlig køretøjets formål (i dette tilfælde erhvervsmæssig anvendelse), indførslen af brændstof (i normale tanke) og dette brændstofs anvendelsesmåde (til køretøjernes drift), er ensartet.

28 Under disse omstændigheder har Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (kommissionen for skattetvister under Republikken Litauens regering) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal fritagelsen for importafgift i artikel 112, stk. 1, litra a), i forordning nr. 918/83 og artikel 107, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1186/2009 fortolkes således, at den finder anvendelse på motorkøretøjer, som er lokomotiver?

2) Skal momsfritagelsen i artikel 82, stk. 1, litra a), i direktiv 83/181[…] og artikel 84, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/132[…] fortolkes således, at den finder anvendelse på motorkøretøjer, som er lokomotiver?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal denne lovgivning, som fastsat i bestemmelserne i artikel 82, stk. 1, litra a), i direktiv 83/181[…] og artikel 84, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/132[…], da fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at begrænse tilfældene med fritagelse for importmoms for brændstof ved at bestemme, at en sådan fritagelse udelukkende finder anvendelse på brændstof, der bringes ind på Den Europæiske Unions toldområde i normale tanke i automobiler, og som er nødvendigt for, at disse køretøjer kan køre?«

Om de præjudicielle spørgsmål

29 Med sine to første spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 112, stk. 1, litra a), i forordning nr. 918/83, artikel 107, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1186/2009, artikel 82, stk. 1, litra a), i direktiv 83/181 og artikel 84, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/132 skal fortolkes således, at de finder anvendelse på lokomotiver.

30 Det bemærkes, at der i henhold til disse bestemmelser indrømmes fritagelse for importafgifter og fritagelse for importmoms for bl.a. brændstof i de normale tanke i »erhvervskøretøjer«, der bringes ind på Unionens område.

31 Ved begrebet »erhvervskøretøj« forstås i artikel 112, stk. 2, litra a), i forordning nr. 918/83, artikel 107, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1186/2009, artikel 82, stk. 2, litra a), i direktiv 83/181 og artikel 84, stk. 2, litra a), i direktiv 2009/132 »ethvert motorkøretøj«, der opfylder visse særlige betingelser, og disse kan i princippet opfyldes af såvel lokomotiver som andre landkøretøjer.

32 Som anført i denne doms præmis 6, 8, 12 og 14, eksisterer der i denne henseende forskelle mellem de forskellige sprogversioner af de pågældende bestemmelser. I den bulgarske, spanske, tjekkiske, tyske, estiske, græske, engelske, franske, italienske, lettiske, litauiske, ungarske, maltesiske, polske, portugisiske, slovakiske, slovenske og finske version er det omhandlede køretøj udtrykkeligt kvalificeret som et »vejmotorkøretøj«, hvorimod en sådan kvalificering ikke foreligger i den danske og nederlandske version. De sidstnævnte sprogversioner henviser blot til begrebet »motorkøretøj«.

33 I den rumænske og svenske version er der på dette punkt en forskel mellem affattelsen af de omhandlede forordninger og direktiver. I den rumænske version henviser den i forordning nr. 918/83 og nr. 1186/2009 indeholdte definition til begrebet »vejmotorkøretøj«, hvorimod den i direktiv 83/181 og 2009/132 indeholdte definition henviser til begrebet »motorkøretøj«. I den svenske version henviser den i forordning nr. 918/83 og nr. 1186/2009 indeholdte definition omvendt til begrebet »motorkøretøj«, og den i direktiv 83/181 og 2009/132 indeholdte definition henviser til begrebet »vejmotorkøretøj«.

34 Ifølge fast retspraksis skal de forskellige sprogversioner af en EU-retlig bestemmelse fortolkes ensartet, og den pågældende bestemmelse skal derfor, når der er uoverensstemmelse mellem versionerne, fortolkes på baggrund af den almindelige opbygning af og formålet med det regelsæt, som den indgår i (jf. bl.a. dom af 29.4.2004, sag C-341/01, Plato Plastik Robert Frank, Sml. I, s. 4883, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).

35 I denne henseende skal bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis på momsområdet, der også finder anvendelse på toldområdet, at de udtryk, der er anvendt til at beskrive fritagelserne, skal fortolkes strengt, da disse fritagelser er undtagelser fra det almindelige princip, hvorefter moms opkræves af enhver levering af goder eller tjenesteydelser, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (jf. i denne retning dom af 10.3.2011, sag C-540/09, Skandinaviska Enskilda Banken, Sml. I, s. 1509, præmis 20).

36 Hvad dernæst angår formålet med de pågældende bestemmelser har den litauiske regering og Kommissionen under retsmødet gjort gældende, at såvel den fritagelse for importafgifter som den fritagelse for moms, der er fastsat i disse bestemmelser, forfølger et formål om dels at gøre det lettere for privatpersoner at krydse Unionens ydre grænser, dels at lette de told- og afgiftskontroller, som de kompetente myndigheder skal foretage. En systematisk undersøgelse af indholdet i tankene i samtlige vejkøretøjer, der hver dag bringes ind på Unionens område, ville vise sig at være en så godt som umulig opgave, og ville, henset til de import- og momsbeløb, som de kunne generere, under alle omstændigheder for så vidt angår omkostninger og ulemper for den rejsende være uhensigtsmæssig.

37 Der foreligger ikke nogen indikation af, at de nævnte bestemmelser skal anses for at have et andet formål end det i denne doms præmis 36 anførte. Tværtimod bekræftes et sådant formål af den til medlemsstaterne i artikel 113 i forordning nr. 918/83, artikel 108 i forordning nr. 1186/2009, artikel 83 i direktiv 83/181 og artikel 85 i direktiv 2009/132 indrømmede beføjelse til at begrænse anvendelsen af de i hovedsagen omhandlede bestemmelser til 200 liter brændstof pr. køretøj og pr. rejse.

38 Hvad derimod angår lokomotiver som de i hovedsagen omhandlede fremgår det af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at deres tankkapacitet for det første kan være på op til 7 000 l. Ifølge den litauiske regering rådede LG i 2008 for det andet kun over 136 lokomotiver udstyret med en dieselmotor, og kun en del af disse krydsede regelmæssigt grænsen mellem Republikken Litauen og Den Russiske Føderation. Det fremgår ikke, at en systematisk undersøgelse af lokomotivernes tanke medfører de samme ulemper som de for vejkøretøjer i denne doms præmis 36 anførte, hvilke EU-lovgiver åbenbart ønskede at forhindre ved at vedtage de pågældende bestemmelser.

39 Det følger heraf, at en anvendelse på lokomotiver af såvel den fritagelse for importafgifter som den momsfritagelse, der er fastsat i disse bestemmelser, ikke opfylder det formål, som EU-lovgiver tilstræbte ved at vedtage nævnte bestemmelser.

40 En bestemmelse inden for sekundær EU-ret skal ganske vist i videst muligt omfang fortolkes i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser og de almindelige EU-retlige principper (jf. bl.a. dom af 21.3.1991, sag C-314/89, Rauh, Sml. I, s. 1647, præmis 17, og af 1.4.2004, sag C-1/02, Borgmann, Sml. I, s. 3219, præmis 30).

41 LG har gjort gældende, at en fortolkning af de omhandlede bestemmelser, hvorefter jernbanetrafikken ikke bliver indrømmet samme fordele som vejtrafikken, er i strid med ligebehandlingsprincippet.

42 Ifølge LG befinder jernbanetransport sig i en direkte konkurrencesituation med vejtransport, og der foreligger intet objektivt kriterium, som kan begrunde, at der på beskatningsområdet sondres mellem de forskellige kategorier af landkøretøjer. LG har i denne sammenhæng anført, at en tilsidesættelse af det almindelige ligebehandlingsprincip på det fiskale område kan finde udtryk ved andre typer forskelsbehandling, der berører erhvervsdrivende, som ikke nødvendigvis er konkurrenter, men som alligevel befinder sig i en situation, der er sammenlignelig på andre punkter (dom af 10.4.2008, sag C-309/06, Marks & Spencer, Sml. I, s. 2283, præmis 49).

43 LG har fastholdt, at vejtransport hvad angår både godstransport og personbefordring udgør et alternativ til jernbanetransport. Desuden er disse transportformer ensartede, i det mindste for så vidt angår vej-/sporsystemernes tracé, typen af transporteret gods og funktionsmåde, hvilke oftest hviler på anvendelse af køretøjer, der har en intern forbrændingsmotor, og som bevæger sig med sammenlignelige hastigheder.

44 I denne henseende bemærkes, at ligebehandlingsprincippet efter fast retspraksis kræver, at sammenlignelige forhold ikke behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke behandles ensartet, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. dom af 10.1.2006, sag C-344/04, IATA og ELFAA, Sml. I, s. 403, præmis 95).

45 Det fremgår desuden af fast retspraksis, at ligebehandlingsprincippet, som på momsområdet kommer til udtryk i princippet om afgiftsneutralitet, i særdeleshed er til hinder for, at sammenlignelige varer eller tjenesteydelser, som konkurrerer indbyrdes, behandles momsmæssigt forskelligt (jf. bl.a. dom af 10.11.2011, forenede sager C-259/10 og C-260/10, Rank Group, Sml. I, s. 10947, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

46 Domstolen har imidlertid i præmis 96 i dommen i sagen IATA og ELFAA fastslået, at de forskellige transportmidler i almindelighed ikke er substituerbare, og at situationen for de virksomheder, der opererer inden for hvert af disse transportområder, således ikke kan sammenlignes.

47 Som det fremgår af denne doms præmis 36 og 38, og henset til det formål, som EU-lovgiver har tilstræbt ved vedtagelsen af nævnte bestemmelser, befinder lokomotiver sig desuden ikke i en situation, der kan sammenlignes med den, som vejkøretøjer befinder sig i.

48 Det følger heraf, at ligebehandlingsprincippet ikke kræver, at de omhandlede bestemmelser fortolkes således, at de også finder anvendelse på lokomotiver.

49 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det første og det andet spørgsmål skal besvares med, at artikel 112, stk. 1, litra a), i forordning nr. 918/83, artikel 107, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1186/2009, artikel 82, stk. 1, litra a), i direktiv 83/181 og artikel 84, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/132 skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på lokomotiver.

50 Henset til besvarelsen af det første og det andet spørgsmål er det ufornødent at tage stilling til det tredje spørgsmål.

Sagens omkostninger

51 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 112, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1315/88 af 3. maj 1988, artikel 107, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, artikel 82, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, som ændret ved Rådets direktiv 88/331/EØF af 13. juni 1988, og artikel 84, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på lokomotiver.

Underskrifter